

Играхъ. Волни-те ся развиваха съ единъ ужасный шумъ, и покрываха брегове-те и крайморіе-то съ претонка пана и огненны искры. Тия фосфорически блистанія като пресичаха глубоката темнота, показаха намъ пироги-те ладина рыба-ры-те, изхварляны весьма далеко отъ морето верху песока.

Мало по нататакъ видѣхме при входа на лѣса огнь и околъ него мнозина жители собрани. Отдохме и мы тамо за да отдохниме, ожидающа дена. Като сѣдѣхме край огни, единъ отъ жители-те приказа намъ какъ видѣлъ сѣдѣ пладне единъ корабъ въ морето, тласканъ камъ острова отъ протоцы-те. “ Нощъ-та, рече, го
“ отня отъ очы-те ми, и, два часове послѣ за-
“ паданіе-то солнечно чухъ го да пушка за да
“ призове помощъ. Море-то обаче бѣ толко бур-
“ но, щото не смѣяхме да положиме никое су-
“ дно (варка) за да отидеме при него. Тотчасъ
“ ми ся стори какъ видѣхъ фенери-те му запа-
“ лены, и, ако е така, боимся да не бы корабъ-
“ ать приншелъ близъ крайморіе-то и премина-
“ налъ между земля-та и малый островъ Амбра-
“ като е сякаль че е островче-то Коенъ дю-
“ миръ, край кос-то мнுவать кораби-те кон-то